

Zabukovja, brezposelni kovaški pomočnik in že večkrat kaznovan radi tatvine. Letos se je splazil v družbi z dvema pomagačema v noči 28. septembra k hiši Janeza Goliča, premožnega posestnika v Gornjem Obrežu pri Artičah. Odprli so vrata, ki so bila znotraj zaprta z dvema zapahoma, vstopili v vežo in čakali na gospodarja. Golič se je kmalu prikazal. Dva tolovaja sta ga zgrabila, tretji mu je grozil z vilami. Napadeni je zakričal, prihitel mu je na pomoč hlapec, roparji so morali pobegniti brez plena. Požun je na pobegu padel in zašel na ta način v pest pravici. Alojzij Požun je bil zgoraj ome-

njenega dne v Celju obsojen na 2 in pol leta ječe.

★

Slovenska Krajina.

Se enkrat organisti. Poročali smo že, da je večina kantorskih služb v naši Krajini zasedena od ljudi, ki že imajo službo ali penzijo. V naši Krajini pa je več brezposelnih, absolutov orglarske šole, ki ne morejo dobiti primerne službe. Na svojem sestanku so ti organisti obsodili tako krivico. Pravijo med drugim: »Žalosten, naravnost krivičen in vse obsodbe vreden znak sedanje dobe je, da se še ne uvidi, da na kantorska mesta spadajo tisti,

ki so se za to posebej izobraževali. In nepravilno je, da se kantorska služba opravlja od stanu, ki je že preskrbljen z izdatnim kosom kruha, dočim morajo pravi kantorji stati ob strani in stradati.« Tako kantorji, in vsak socialno čuteč človek jim mora dati prav. Ne, katerim pa besede naših kantorjev niso bile po volji in to tudi takim, ki imajo vedno socialno čuteč človek jim mora dati prav. Nebojte se nobene zamere, sedanji kantorji itak sami vidijo, da je to socialna krivica, in gotovo se bodo sami odpovedali temu postranskemu zasluzku, če bodo le malo o celi zadevi razmišljali. Kako bodo živeli mladi kantorji, pa vaz naj nič ne skrbi. Tudi orgle bodo najbrž boljše pele tem mladim, gibčnim rokam in časa bodo imeli dovolj, da bodo vadili tudi izvincerkveno petje in posvetili skrb mladinskim pevskim zborom. Če so verniki zadovoljni s sedanjimi kantorji, bodo ravnotako ali pa še bolj z mladimi močmi.

Črensovci. V nedeljo dne 4. novembra je bilo naše Prosvedno društvo sestanek, na katerem je predaval o vzgoji mladine g. kaplan Bejek. Sestanek je bil lepo obiskan. Člani se pripravljajo na igro »Zloba in zvestoba«.

Turnišče. G. Ivan Greif, večletni provizor turniške župnije, je imenovan za prošta v Plutju. Veselimo se k imenovanju g. Greifa za prošta in mu iskreno čestitamo. Njegovo šestletno delovanje kot provizor je bilo vsestransko in uspešno. Bil je načelnik hranilnice v Turnišču, dovršil je dograditev enonadstropnega župnišča z vsemi gospodarskimi poslopi. Na njegovo pobudo se je zgradila železna ograja na betonski podlagi okrog pokopališča. Veliko zaslug si je pridobil tudi s cerkvenim petjem. Sam je zbral dekleta in fante okrog sebe in jih uril v slovenskem petju, včasih pozno v noč. Poleg tega je ustanovil in vodi obširno dekliško in fantovsko Marijino družbo. Vsestransko je bil zelo delaven; za njegovo delo smo mu hvaležni!

Turnišče. V nedeljo dne 4. novembra se je vršila seja v župnišču radi volitve kantorka. Turniška župnija namreč ni imela svojega kantorka že lepo število let. Pristali so na volitev g. Dominko Štefana iz Gomilic. G. Dominko vodi cerkveno petje že nad pol leta. Novemu kantorku čestitamo!

V Mehiki divja najljutejši kulturni boj. Na sliki vidimo, kako razganja policija katoliške demonstrante z bombami za soljenje. Katoliki protestirajo proti novemu brezverskemu šolskemu zakonu.

Koliko so vredna vele-mesta.

Angleški pisatelj L. Forest je zračunal denarno vrednost največjih mest na svetu. Po njegovem mnenju je največ vredno mesto Novijork in sicer 30 milijard dolarjev. Za Novimjorkom pride London, ki ga ceni na 26 milijard, potem Pariz (11 milijard). Že samo Louvre je vreden 300 milijonov dolarjev, luksemburška palača pa 100 milijonov dolarjev, Berlin je vreden 10 milijard dolarjev, Dunaj 6,5 milijarde.

Vrednost človeškega telesa.

1000 kurjih jajc vsebuje približno iste snovi, kakor telo po-

Januš Golec:

Lov na zaklade.

Ljudska povest po zapiskih rajnega prijatelja.

Dalje.

Na skalnatem otočju nad zlato jamo smo bili brez suhega listja, ob konjskem mesu, grižljajih razne druge hrane in le ob skrbno preštetih požirkih kave, čaja in alkoholnih pijač.

Močno deževalo je samo prvi teden, potem pršelo, zopet vlivalo ter mrzel veter je bril. Ko je dosegla enkrat voda pod nami svoj najvišji stalež, je ostalo njeno stanje nespremenjeno kljub pršenju ter nalivom s presledki.

Kako čisto nekaj drugega, da naravnost rajskega je zima severnih krajev v primeri z deževnimi meseci v zlati Braziliji. Bivanje na prostem, na mokrotnem, krog in krog umazana voda, nezadostna hrana, mrzlota in driska skozi mesece, ti le naštetih glodalci človeškega zdravja bi morali uničiti goljate, kaj še le te bolj slabotne ter občutljive člane naše ekspedicije!

Konje in mule smo poklali do zadnjega komada. Saj samo z blatno vodo jih nismo mogli prehraniti. Ljudje so umirali eden za drugim. Trupla od slabosti in vsled raznih bolezni umrlih smo nosili nekaj časa daleč proč od nas in

18 jih prepuščali tamkaj valovom, da so jih nesli bogznaj kam naprej. Pozneje smo jih kotali kar v jezero pod nami in bodo njih okostnjaki zanamcem v strašno svarilo: Zlata jama je tudi jama smrti!

Najboljšemu pisatelju bi bilo nemogoče, da bi v kratkih beležkah in z oslabiljeno roko popisal vse, kar je prestalo šest članov naše številne ekspedicije, ki smo se prebili po nepopisnih mukah, grozotah in boleznih skozi kužno deževno dobo na skalnatih grebenih nad zlato jamo.

Koncem februarja se je stalno razjasnilo nebo. Prikazalo se je pekoče solnce. Poplave so pričele odtekati, vode so padale od dne do dne, stopa je pokazala svoje na debelo oblateno lice. Tudi jezero iz zlate jame je zginilo ter pustilo na dnu mrliča, katere smo mu morali zaupati na višku deževne dobe. Od povsod so se prikazovale roparske ptice, saj so imele dovolj hrane, kakor po vesoljnem potopu. Jate orjaških mrharjev so tudi za te pokrajine dobroti, ker opravljajo številne pogrebe z obiranjem do belih kosti.

Proti sredini marca se je blatna skorja toliko utrdila, da smo se smeli podati na pot, ako nismo hoteli umreti vsled solnca, ko smo komaj in komaj ušli objemu smrti po deževju.